

25 augustus 1936: De schans van Tungelroy wordt leeggeplunderd

Paul Lammeretz

Bron: Maas- en Roerbode 24-12-1943

Oude Weerter geschiedenis

Onopgehelderde moord in 1636. — Markies Spinola bezoekt Prins Thomes op het kasteel. — Plunderingen aan den loopenden band.

Op een van die troosteloze regenachtige dagen in het jaar 1636 werd het rustige stadje Weert opgeschrikt door een moord. In den vroegen morgen van den 6en Augustus kwam Bertel Linssen, die op spionage uit geweest was, in verband met troepenverplaatsing uit de richting Bree, hevig ontdaan en verschrikt de herberg van Peter Vestens binnenvallen. De waard was dien morgen vroeg ter hand om zijn gelagkamer schoon te maken waar den vorigen avond enkele „vrije soldaten” hadden huisgehouden en zwaar verteerd hadden. Hij schrok niet weinig van het aschgrauwe gezicht van den anders zoo onverschrokken Linssen en deze kon met moeite er uit brengen dat hij een vreeselijke ontdekking gedaan had. Buiten de Molenpoort was hij langs het eenzaam gelegen huis van Frans Beckers gekomen en die lag in de gang van zijn huis waarvan de deur wagenwijd open stond, badend in zijn bloed. En? . . . informeerde Vestens. „Morsdood” was het eenige wat Bertel er nog uit kon brengen. Vestens tapt Linssen een kan donker bier en spoedde zich snel weg naar den Magistraat om hem van dit schrikwekkende nieuws of de hoogte te brengen. De autoriteiten begaven zich snel ter plaatse, waar reeds eenige nieuwsgierigen op een afstand bij het gruwelijk verminkte lijk stonden. Beckers had een viertal schoten van korten afstand gekregen, terwijl hij met een

knuppel, die in de buurt gevonden werd, nog deerlijk was verminkt. Gloeiende verontwaardiging bij de burgers, en dien dag trokken vrijwilligers den omtrek van de stad af om de moordenaars op te sporen, maar het resultaat was nihil. Wel werden enkele personen verdacht, maar dezen hadden zoo'n degelijk alibi, dat men ze spoedig moest laten gaan. Wekenlang bleef deze moord het gesprek van den dag en 's avonds grendelde men zorgvuldig de deuren.

De sensatie van dit gebeuren slopk allengs en nieuwe gebeurtenisjes vroegen de aandacht onzer voorvaderen. 25 Augustus werden terzelfder nacht de beide schansen op Tungelroy en Swartbroek aangevallen en leeggeplunderd. De boeren waren woedend, maar stonden machteloos tegen de zwervende benden. De gouverneur Bourtenborgh besprak deze plundering in den breede en hij zond op 30 Aug. een sergeant van het kasteel met tien soldaten naar de Schans op Keent. Of de plundersaars dit geweten hebben, weet men niet, maar de plundering bleef uit.

Ondertusschen was Prins Thomes ernstig ziek geworden en werd op het kasteel verpleegd. Aanvankelijk ernstig, keerde de ziekte zich en na twee maanden was zijn toestand zoodanig verbeterd dat er geen gevaar meer te duchten was. Op 3 Sept. bracht Markies Spinola zelf, een bezoek aan den prins en verbleef enkele dagen op het kasteel. Voor zijn vertrek naar Brussel moesten verscheidene boden de wagen en het terrein verkennen, zelfs tot ver in den omtrek, want zooals de aantekening luidt: „Spinola wilde sich niet op den wech geven, vooreerst door booden te laten verniemen oft den wech claer was.” Er gebeurde echter niets op diens reis en Spinola kwam veilig in Brussel aan.

Op het laatst van September deed zich een pijnlijk geval voor. Reeds geruimen tijd zwierven de troepen van een garnizoen uit Stevensweert tot in den omtrek van Weert en plunderden en stalen bij de boeren en de burgers wat los en vast zat. De herhaalde klachten bij den Gouverneur en bij den Magistraat door de slachtoffers geuit, hadden de volle aandacht dezer heeren tot een groote plundering de maat deed overloopen.

Zes gecorens van Weert begaven zich namens den Magistraat en den Gouverneur naar Stevensweert.

Aldaar aangekomen vroegen zij naar den commandant. Men liet hen langen tijd wachten alvorens deze kwam. Tamelijk „zwaar onder den drank” vroeg hij naar hun verlangens. Toen een der afgevaardigden hem met klem verzocht namens de officieele persoonlijkheden van Weert om zijn troepen opdracht te geven het plunderen in Weert en omgeving onmiddellijk te staken, ontstak de commandant in woede. Hij vloekte als een dragonder en was hoogst verontwaardigd over den toon van het gedane verzoek en z.g. wegens driest optreden liet hij hen gevangelijk wegvoeren.

Daar zaten ze nu. Opgesloten als boeven. En zij kwamen niet eerder los, voordat er 9 dagen voorbij waren. Van 28 Sept. tot 7 October waren zij de onvrijwillige gasten en zij werden eerst los gelaten, nadat er 135 gld. en 6 st. betaald waren wegens „montkosten” enz. Dit uitstapje heugde hen, en de boeren sloten nog zorgvuldiger hun woningen af, want de plunderplaag hield nog geruimen tijd aan.

J. van der Velden.